

První list Korintským

Pavlova vděčnost za obdarování v Korintu

¹⁻³ Milí přátelé a drazí bratři, srdečně vás zdravím a zároveň i od Sosthena vyřizuji přání Boží milosti a pokoje – nejen vám v Korintu, ale i všem, kteří se kdekoliv hlásí ke Kristovu jménu.

⁴ Stále znovu musím děkovat Bohu, když vidím, jaké cenné hodnoty zplodilo mezi vámi svědectví o Ježíši Kristu. ⁵ Právě tím se potvrdila jeho pravdivost, takže teď víte a znáte všechno, co je třeba. ⁶⁻⁷ Zbývá jen jedno: s touhou vyhlížet návrat našeho Pána, Ježíše Krista. ⁸ On vám dá také sílu vydržet až do konce, takže se toho dne určitě dočkáte bez úhony. ⁹ Vždyť ke společenství s Kristem nás povolal přece sám Bůh – můžeme snad mít lepší záruku?

Pavel vyzývá k jednotě

¹⁰⁻¹¹ Doslechl jsem se, milí bratři, že vaše obec není jednotná a že se dělíte na skupiny, které se mezi sebou hádají. ¹² Jedni prý vynášíte Pavla, jiní držíte s Petrem, jiní se hlásí k Apollovi a jiní zase ke Kristu. Proto vás jménem našeho Pána, Ježíše Krista, napomínám: buďte všichni zajedno a nehádejte se. Smýšlejte a usuzujte stejně; ¹³ Kristus je přece jen jeden. Byl snad za vás ukřižován Pavel? Nebo jsem snad někoho křtil ve svém vlastním jménu?

14 Ještě dobře, že jsem kromě Krispa a Gája nikoho z vás nekřtil, 15 takže se na můj křest nemůže nikdo odvolávat. 16 Vlastně jsem křtil ještě Štěpánovu rodinu, ale jinak už o nikom nevím. 17 Kristus mě totiž neposlal křtít, ale hlásat jeho radostné poselství; ne ovšem tak, abych posluchače oslňoval svou moudrostí, která nikomu nepomůže, nýbrž abych jim předkládal jedinou cestu k záchraně – jeho kříž.

Co je moudrost a co pošetilost

18 Kdo směřuje do záhuby, má ovšem učení o Kristově kříži za hloupost. Ale my víme – a to je naše záchrana, že Bůh právě tímto způsobem projevil svou moc.

19 V Písmu stojí:

„Způsobím, že moudrým nepomůže jejich moudrost a chytrost chytrých nebude k ničemu.“

20 Kde jste, filozofové, znalci zákona a všichni učenci? Nedokázal Bůh, jak pošetilá je všechna moudrost světa? 21 A protože přemoudřelému světu nestačily projevy Boží moudrosti k poznání Boha, rozhodl se Bůh zachránit ty, kdo mu uvěří, „pošetilým“ kázáním. 22 Židé čekají jen samé zázraky, Řekové ve všem hledají logiku, 23 ale my kážeme – ukřižovaného Krista. Židy to uráží a ostatní to pokládají za nesmysl. 24 Ale povolání, ať židé či jinověrci, získávají v Kristu Boží moc i moudrost. 25 Boží „pošetilost“ je totiž moudřejší a Boží „nemohoucnost“ je silnější než lidé.

Měřítka, které platí před Bohem

²⁶ Jen se kolem sebe rozhlédněte, bratři, koho si to vlastně Bůh povolal. Zjistíte, že mezi vámi není mnoho vzdělanců ani lidí vlivných a vážených. ²⁷ A přece si Bůh vyvolil právě ty nevzdělané, aby zahanbil moudré. Obyčejné malé lidi si vyvolil, aby zahanbil vlivné a mocné, ²⁸ a bezvýznamné „nuly“ si vybral, aby zlomil moc pyšných domýšlivců. ²⁹ A to všechno proto, aby se před Bohem nikdo nepovyšoval. ³⁰ Vždyť jen z vašeho spojení s Ježíšem Kristem pramení vaše moudrost, bezúhonnost, svatost i vykoupení. Opravdu se nemáme chlubit ničím jiným než Kristem, ³¹ jak nás i Písmo napomíná: Kdo se chlubí, chlub se skutky Božími.

2

Boží Duch dává moudrost

¹ Bratři, když jsem vám hlásal poselství o Kristu, také jsem nepřišel s nějakými zvlášť výřečnými proslovy nebo kdovíjak učenými výklady. ² Rozhodl jsem se totiž, že pokud budu u vás, nechci mluvit o ničem jiném než právě o Kristu, a to o Kristu ukřižovaném. ³⁻⁴ Často se mi trásl hlas, musel jsem překonávat slabost a všelijaké obavy. A jestli vás nakonec něco přesvědčilo, tak to nebyla moje učenost nebo výmluvnost, nýbrž moc Božího Ducha. ⁵ A to je dobře, protože vaše víra nemá stát na lidské moudrosti, ale na moci Boží.

Jen s Boží pomocí pronikáme k tajemstvím víry

⁶ Je pochopitelné, že pokročilejším křesťanům předkládáme i náročnější učení. Nejsou to ovšem poznatky přírodních nebo společenských věd, ⁷ nýbrž pravdy pocházející z Boha, a proto bez Božího přispění zůstávají tajemné a skryté. Bůh už před věky připravil moudrý plán, jak nás převést do své nebeské slávy. ⁸ Nikdo z těch, kdo vládnu světu, neměl o nich tušení. Jinak by byli nemohli Krista ukřižovat. ⁹ My hlásáme, jak stojí i v Písmu:

„Co lidské oko nikdy nevidělo
ani žádné ucho neslyšelo,
co člověka ani ve snu nenapadlo

– to nabízí Bůh těm, kdo ho milují.“

¹⁰ Nám to Bůh odhalil prostřednictvím svého Ducha, kterému nic není skryto. ¹¹⁻¹² Jako nitro člověka je přístupné jen vlastnímu vědomí každého jedince, tak i Boží myšlení je známé jen Božímu Duchu, takže jenom s jeho pomocí můžeme poznat, co všechno nám Bůh daroval.

¹³ Když o těchto věcech mluvíme, nejde nám o to, aby to vypadalo „rozumně“, ale nasloucháme prostě tomu, co nám „napovídá“ Boží Duch, a jeho myšlenky tlumočíme slovy, která nám dává.

¹⁴ Člověku vyzbrojenému jen vrozenými schopnostmi jsou ovšem pravdy Božího Ducha proti mysli. Zdají se mu hloupé a nepochopitelné, protože pochopit se dají jen s pomocí Ducha.

¹⁵ Kdo je však proniknut Božím Duchem, dovede ke všemu zaujmout jasný postoj a nemusí se ohlížet, co tomu řeknou lidé; ¹⁶ vždyť nikdo z nich nestojí ve svém poznání nad Bohem. Naše

myšlenky pak vycházejí ze stejného zdroje jako myšlenky Kristovy.

3

Pavel odsuzuje rozdělení v církvi

¹⁻² Bratři, jestli jsem k vám mluvil jako k malým dětem, mělo to svůj důvod. Nemohl jsem přece od vás v duchovních záležitostech očekávat chápavost vyspělých křesťanů, když vaše víra byla teprve v plenkách. ³ Mám dokonce dojem, že z nich dosud nevyrostla a že stále ještě u vás převládají tělesné sklony. Řekněte sami – nejsou vaše spory a žárlivost až příliš lidské? ⁴ Když někdo tolik zdůrazňuje „já jsem s Pavlem“ a jiný zase „já s Apollem“, nelpíte příliš na osobě? ⁵ Vždyť kdo je Apollo? A kdo je Pavel? Pouze služebníci, kteří vám pomohli dospět k víře – každý zase jen tou měrou, jak mu uložil Bůh. ⁶ Já jsem zasadil, Apollo zaléval, ale vzrůst dal Bůh. ⁷⁻⁹ To on dává vznik životu, a ne ten, kdo sází nebo zalévá. On své pomocníky odmění podle jejich práce, ale jinak jsou si všichni rovni v tom, že jsou jen pouhými pomocníky na Božím díle.

Odpovědnost před Bohem

¹⁰ Z Božího pověření jsem jako zkušený v tomto směru mohl položit základy, na kterých dál staví už jiný. Dávejte však pozor, jak staví! ¹¹⁻¹² Základem je Ježíš Kristus, jiný základ už položit nelze. Ale i potom je možno na ten základ stavět buď solidní budovu, jež přetrvá

věky, nebo slepit chatrč, kterou rozhází první nápor větru. ¹³ Kvalita stavby se musí osvědčit ve zkouškách – teprve ty ukáží, co kdo vlastně postavil. ¹⁴ Když dílo vydrží, dostane stavitel odměnu. ¹⁵ Komu se jeho dílo sesype, ten se sice sám zachrání, ale nic po něm nezůstane. ¹⁶ Nezapomeňte, že ve vás působí Boží Duch, že jste Božím příbytkem. ¹⁷ Kdo by ničil Boží chrám, který je nedotknutelný, toho zničí Bůh.

¹⁸ Nežijte v sebeklamu. Kdo si o sobě myslí, že všechno umí vysvětlit rozumem, jak se to dnes požaduje, ten má nejvíc zapotřebí stát se pro svět „pošetilcem“. Jen to je cesta k opravdové moudrosti. ¹⁹ Všechno vědění, jímž se svět pyšní, je v Božích očích směšné. Stojí přece v Písmu: „On chytá rozumáře do léčky, kterou si sami nastraží“, ²⁰ anebo „Pán dobře zná výpočty moudrých: nejsou k ničemu“. ²¹ Ať si tedy nikdo nezakládá na lidech. ²² Pavel nebo Petr nebo Apollo – všichni jsou „vaši“ stejným dílem. Vám patří i svět, život i smrt, všechno v přítomnosti a všechno v budoucnosti. Všechno je vaše, ²³ vy Kristovi a Kristus Boží.

4

Pavel poukazuje na chybnost lidských úsudků a spolehlivost Božích soudů

¹ Nedívejte se na nás tedy jinak než jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. ² Od služebníka se očekává, že bude vykonávat příkazy svého pána. Dá se to říci o mně? ³ Co o tom soudíte vy, není pro mne nejdůležitější.

A nemůže to posoudit ani nikdo jiný, dokonce ani můj vlastní úsudek není rozhodující, ⁴ i když mé svědomí je klidné. Jen sám Pán o tom může rozhodnout s konečnou platností. ⁵ Nedělejte proto o nikom předčasné závěry, dokud se nevrátí Kristus. Však on už vynese na světlo to, co bylo zrakům skryto, a odhalí i ty nejtajnější pohnutky. Pak teprve dostane každý od Boha takové uznání, jaké mu náleží.

Napomenutí domýšlivým

⁶ Bratři, jistě rozumíte, že nemluvím jen o sobě a Apollovi, když vám tohle všechno říkám. Chtěl jsem jen na tom příkladu zdůraznit, že nemáte prosazovat své oblíbené kazatele proti jiným. ⁷ Nikdo přece nejsme ničím víc než ostatní. Všichni máme jen to, co jsme dostali, a nemáme se tedy před druhými čím chlubit. ⁸ Vy jste přesvědčeni, že už jste duchovně dost vysoko a že víc nepotřebujete. Pyšníte se, že jste příslušníky Božího království. Kéž byste jimi skutečně byli! Necítili byste se pak tolik nad nás povzneseni. ⁹ Tak se mi zdá, že nám apoštolům vykázal Bůh to nejposlednější místo, jako odsouzencům na smrt. Stali jsme se podívanou pro svět, anděly i lidi.

¹⁰ Prý nám náboženství popletlo hlavu, zato vy jste docela rozumní a vážení křesťané! Námi kdekdo pohrdá, vás každý uznává, my jsme slabí, vy siláci! ¹¹ Trpíme hladem a žízní, zimou a nemocemi, jsme štváni z místa na místo ¹² a na svůj chléb musíme tvrdě vydělávat.

Žehnáme těm, kdo nás proklínají, když nás šikanojí, trpělivě to snášíme, ¹³ pomlouvají-li nás, modlíme se za ně. Nikde nemáme zastání, jsme stále jen vydědenci.

¹⁴ Ale to nepíšu proto, že bych vám chtěl něco vyčítat. Vždyť vás mám rád jako vlastní děti. ¹⁵ Kazatelů a vychovatelů můžete mít celou řadu, ale vaším duchovním otcem jsem já, protože prvně jste evangelium slyšeli ode mne. ¹⁶ Proto vás nabádám, abyste žili podle mého příkladu.

¹⁷ Z téhož důvodu k vám posílám svého milovaného a věrného spolupracovníka Timotea. Víte, že ho mám rád jako svého vlastního syna. Ten vám připomene mé křesťanské způsoby, jak jim taky v každé církevní obci vyučuji.

¹⁸ Někteří se začali povyšovat, jako bych už neměl do Korintu přijít. Velice se mýlí! ¹⁹ Přijdu co nejdříve, jak mi jen Pán dovolí, a pak uvidíme, zda je v jejich řeči Boží síla, nebo jen prázdné holedbání. ²⁰ Boží království přece nestojí na řečnickém umění, ale na síle Božího Ducha. ²¹ Co mám tedy přibalit na cestu: hůl – nebo lásku a přívětivost?

5

Pavel odsuzuje nemravnost v církvi

¹ Slyšel jsem, že se dokonce u vás vyskytla nemravnost, jakou by člověk i mezi pohany těžko hledal: že si totiž jeden z vás udělal milenkou z nevlastní matky. ² A to se ještě nestydíte zdvihat

nos až k nebi, místo abyste se zhrozili a vyloučili takového člověka ze svého společenství!

³⁻⁴ Ačkoliv nejsem mezi vámi, mnoho jsem o tom přemýšlel a jako služebník Ježíše Krista jsem už rozhodl, co je třeba udělat. Svolette shromáždění všech věřících, moc Pána Ježíše bude s vámi – a já v jeho Duchu také – ⁵ a ten člověk ať je vyloučen ze společenství křesťanů a ať je ponechán moci zla. Vždyť může být zachráněn, až Ježíš Kristus přijde soudit svět.

⁶ Nechápu, jak se můžete chlubit svou dokonalostí a přitom mezi sebou trpět takovou špínou. Cožpak nechápete, že nákaza, když se jí neučiní přítrž, může brzy zachvátit i ostatní? ⁷⁻⁸ Ložisko rozkladu musíte odstranit, chcete-li sami zůstat čistí. Kristus byl zabit za nás! Nechme už tedy toho starého, hříchem prolezlého života a oslavujeme Krista v čistotě, upřímnosti a pravdivosti.

⁹ Napsal jsem, že od špatných lidí se máte držet co nejdál. ¹⁰ Nemyslel jsem to ovšem tak, že se máte vyhýbat všem nepoctivým, chamtivým, oplzlým a bezbožným lidem. To byste se museli vystěhovat na pustý ostrov. ¹¹ Jestliže se však někdo vydává za křesťana, ale je nepoctivý a chamtivý, holduje kariéře a majetku, alkoholu, pohlavní nevázanosti nebo jiným neřestem, pak s ním ani nesedejte k jednomu stolu. ¹²⁻¹³ Soudit nekřesťany – na to právo nemáte, ty ať soudí Bůh. Ale z našich řad musí být takový člověk vyloučen!

6

Právní spory mezi věřícími

¹ Smutné je i to, že mezi sebou vedete spory před světskými soudy. Není vám hanba?

² Cožpak křesťané, kterým jednou bude svěřen soud nad celým světem, nejsou schopni dohodnout se sami mezi sebou? ³ Nevíte, že jednou máte soudit i anděly? ⁴ Co jsou proti tomu nějaké obchodní záležitosti? Styďte se, že vám tohle musím vytykat. ⁵⁻⁸ To se mezi vámi nenajde ani jeden, kdo by vás rozsoudil? Není v takovém případě lepší nést křivdu než žalovat na svého bratra u nekřesťanů? Určitě tím uděláte svému Pánu větší čest.

Bůh žádá mravní čistotu

⁹ Myslíte, že do Božího království se dostane někdo hříšný? Neklamte sami sebe. Žádný chamtivec a požitkář, ani cizoložník nebo homosexuál, ¹⁰ ani zloděj, opilec a hrubián do Božího království nevkočí! ¹¹ I vy jste takoví bývali ale byli jste očištěni, prohlášeni za bezúhonné a odděleni pro Boha prostřednictvím jeho Ducha, a to zásluhou Ježíše Krista.

¹² Křesťanství – to není žádný seznam „smíš – nesmíš“. Nic nám není zakázáno, ne všechno nám však prospívá. Ke všemu smíme přistupovat svobodně – ale ne tak, aby nás to nakonec ovládlo. ¹³ Bůh nám dal chuť k jídlu a žaludek pro přijímání potravy; ovšem ani jedno ani druhé tu nebude věčně.

Smilstvo je však problém daleko vážnější. Tělo nám nebylo dáno k tomu, abychom ho

zneužívali, ale aby sloužilo Kristu. ¹⁴ A stejnou mocí, jakou vzkřísil Bůh Krista, vzkřísí také nás. ¹⁵ Naše těla jsou vlastně buňkami těla Kristova. ¹⁶ Jak bychom mohli něco takového spojovat s prodejnou ženou? Mojžíš říká, že „dva se stanou jedním tělem“. Je myslitelné a lze si vůbec představit jedno tělo ze dvou tak rozdílných „materiálů“? ¹⁷ My přece máme usilovat o jinou jednotu – o jednotu s Kristem! ¹⁸ Proto se varujte smilstva. Ostatní přestupky se těla přímo nedotýkají, ale smilstvem se provinujete na svém vlastním těle. ¹⁹ Mějte na paměti, že vaše tělo je chrámem svatého Ducha, který v něm bydlí a kterého vám dal Bůh. ²⁰ Nepatříte už sami sobě, byli jste koupeni – a velmi draze koupeni. Ať tedy i vaše tělo dělá Bohu čest!

7

Jak je to s manželstvím věřících

¹ Teď ještě k dalším otázkám vašeho dopisu. Dokáže-li si muž odepřít ženu, prospěje mu to. ²⁻³ Než však své síly přecenit a podlehnout pak pokušení s cizí ženou, je lépe, aby muž měl svou manželku a žena svého manžela. Pohlavní touha je přirozená a její naplnění by si manželé neměli vzájemně odepírat. ⁴ V manželství nemá ani muž ani žena právo nakládat se svým tělem bez ohledu na toho druhého. ⁵ Proto se jeden druhému neodpírejte, leda po vzájemné dohodě a jen na čas, kvůli modlitbám; pak se zase jeden druhému odevzdejte, jinak byste se vystavovali nebezpečným pokušením.

⁶ Tím samozřejmě manželství nikomu ne-nařizují, jenom k němu vyslovují souhlas. ⁷ Pochopitelně bych byl rád, kdyby měl každý takovou svobodu zřít se ho, jako mám já. Ale Bůh nedává všem stejný dar: jednomu dá to, jinému ono.

⁸ Osamělým a zejména vdovám doporučuji, aby do manželství už nevstupovali. ⁹ Jestliže jim však zdrženlivost dělá potíže, ať se raději ožení či vdají. Je lepší se vdát a oženit, než se trápit neukojenou touhou. ¹⁰ Pro manžele však platí jednoznačně – a to není příkaz můj, nýbrž Kristův: žena ať od svého muže neodchází; ¹¹ pokud už odešla a nechce se k němu vrátit, musí zůstat neprovdána. Stejně ani muž se nesmí se ženou rozvést.

¹²⁻¹³ O dalších problémech se Kristus sám nevyjádřil. Já bych však radil toto: když se stal křesťanem jen jeden z manželů, ale ten druhý s ním chce žít dál, ať se nerozcházejí. Nemusíte mít strach, že by vaše děti byly nečisté. ¹⁴ Víra i jen jednoho z manželů má v tomto případě očistný účinek i na druhého nevěřícího. ¹⁵⁻¹⁶ Ale chce-li nevěřící z manželů odejít, nechte ho odejít. Nejste přece povinni držet se ho za každou cenu, jako byste byli jeho otrokem. Nebo máte nějakou záruku, že ho zachráníte, když rozchod odmítnete?

V každém postavení lze zůstat křesťanem

¹⁷ Každý by měl zůstat v tom postavení, v jakém ho zastihlo Boží povolání. Tak to vykládám ve všech křesťanských obcích. ¹⁸ Kdo

se například nechal po židovském způsobu obřezat, nemusí si z toho dělat těžkou hlavu, když se stal křesťanem. A kdo nebyl obřezán, nemusí ten obřad podstupovat ani nyní. ¹⁹ Pro křesťana není důležité, zda podstoupil obřad obřízky či nikoliv. Důležité je, aby vyplnil Boží příkazy.

²⁰ Zůstaň tedy tím, čím jsi byl, když jsi uslyšel Boží hlas. ²¹ Zastihl tě v otroctví? Nic si z toho nedělej; otroctví hříchu je daleko strašnější – a z toho jsi přece vysvobozen. Občanskými svobodami ovšem nepohrdej, když jich můžeš využít. ²² A naopak, jestliže jsi svobodný občan, pamatuj, že Kristus tě povolal, aby ses stal jeho otrokem. ²³ On tě koupil a draze zaplatil. Jak by tě mohlo zotročit ještě něco jiného? ²⁴ Nehledej tedy únik z postavení, ve kterém jsi se nacházel, když tě Kristus povolal. On je tam přece s tebou.

Rady svobodným

²⁵ O neprovdaných dívkách mi Kristus žádné zvláštní pokyny nedal. Když mi však Bůh dal vaši důvěru, řeknu vám své osobní mínění. ²⁶ Myslím, že vzhledem k soužením, která jsou před námi, je moudřejší se nevdávat. ²⁷ Vdané a ženatí ať se kvůli tomu ovšem nerozcházejí, ale svobodní ať do manželství nespěchají. ²⁸ Kdo se přes všechna nebezpečí rozhodne do manželství vstoupit, ten samozřejmě nehřeší; musí však počítat s tím, že mu z toho rozhodnutí vzejdou nemalé problémy, kterých bych vás rád právě nyní ušetřil.

²⁹ Hlavně nesmíme zapomínat, že před sebou nemáme už mnoho času. Ať tedy manželku máš nebo nemáš, ³⁰ ať jsi smutný nebo se raduješ, nedej se tím zdržovat od Božího díla. ³¹ Užívej s radostí všeho dobrého, co svět nabízí, ale myslí na to, že nic z toho nepotrvá věčně, a nezabydluj se ve světě, který dnes je a zítra být nemusí.

³² Byl bych rád, abyste si sami nepřidávali starostí. Svobodný může věnovat svůj čas Božímu dílu, ³³ kdežto ženatý se musí starat o ženu a rodinu, a tak dělit své myšlenky mezi Boha a pozemské věci. ³⁴ Stejně problémy má vdaná žena: starost o svůj zevnějšek, o domácnost, jak vyhovět mužovým zálibám a vrtochům. Naproti tomu svobodná dívka a neprovdaná žena má spíš možnost pečovat o krásu ducha, která se líbí Bohu.

³⁵⁻³⁶ To všechno vám říkám, abych vám pomohl, ne abych vás odradil od sňatku. Chci vám ukázat, jak sloužit Pánu co nejlépe a co všechno by vás od toho mohlo odvádět. ³⁷⁻³⁸ Kdo si nedovede představit život bez manželství, ať do něj vstoupí, není na tom nic špatného. Kdo však má sám sebe tak dalece v moci, že dokáže svou touhu udržet na uzdě, a rozhodne se zůstat svobodný, učinil moudré rozhodnutí. Zkrátka a dobře; obojí je správné, ale to druhé je lepší.

³⁹ Žena je vázána věrností, pokud její muž žije. Jestliže věřící žena ovdoví, je volná a může se znovu provdat, ovšem jen za křesťana. Bude však šťastnější, když to neudělá. ⁴⁰ To je moje

rada a domnívám se, že i já se smím odvolávat na vedení Božím Duchem.

8

Otázky týkající se potravy obětované modlám

¹⁻³ Tázali jste se také, zda křesťan smí jíst maso ze zvířat obětovaných při pohanských obřadech. Jsme zajedno v tom, že každý z nás má o Bohu a jeho vůli nějaké poznání. Pouhé vědomosti a vytríbený úsudek však často vedou jen k domýšlivosti. Kdo nehledá nic jiného než vědění a poznatky, jedná v podstatě sobecky. Láska však směřuje k druhému člověku, buduje vzájemné vztahy.

⁴ Pokud jde o maso obětované z pohanských obětí, víme, že Bůh je jenom jeden, a modly tudíž naprosto nic neznamenají. ⁵ Jestli se jim také říká „bůh“ – a takových „bůžků“ je celá řada, to na věci nic nemění. ⁶ My známe jednoho Boha, našeho Otce, od něhož všechno pochází a jemuž patříme i my. A máme jen jediného Pána, Ježíše Krista, který dal život všemu – a také nám.

⁷ Ne všichni však dospěli k tomuto poznání. Někteří nedávno sami uctívali modly, a proto v tomto mase dosud cítí příchut' modloslužby. Svědomí ovlivňované ještě pohanskou minulostí, jim to pak ovšem vyčítá. ⁸ Je pravda, že jídlo nám u Boha ceny nedodá ani neubere, nic jím nezískáme ani neztratíme. ⁹ Ale musíte být opatrní, aby se váš svobodný postoj nestal příčinou poklesku jiných, slabších. ¹⁰ Když tě

totiž někdo vidí dělat něco, co sám pokládá za nesprávné, může být tvým příkladem sveden dělat totéž – proti hlasu svého vlastního svědomí! ¹¹ A tak se tvé poznání může stát neštěstím pro tvého slabšího bratra, za kterého Kristus zemřel. ¹² Připravovat takto bratrovo svědomí o klid a vyvolávat v něm konflikt je proto nejen nelaskavé vůči bratrovi, ale urážlivé i vůči Kristu. ¹³ Jestliže by tedy moje jídlo mělo být příčinou bratrova pádu, raději se toho jídla zřeknu, než bych bratrovi ublížil.

9

Kristovi poslové mají právo na spravedlivou odměnu

¹ Zamyslete se nad tím, jak já nakládám se svou svobodou. Což nejsem zplnomocněnec Ježíše Krista? Což se mi osobně neukázal u Damašku? ² Jestli mi někteří tuto autoritu upírají, vy sami jste živým důkazem, že opravdu mám jeho pověření. Jinak byste přece byli až dosud pohany.

³ Svým kritikům odpovídám: ⁴ Nemám snad i já právo na hmotné zaopatření ⁵ a na manželku jako ostatní apoštolové a Ježíšovi bratři nebo i jako sám Petr? ⁶ Proč právě já a Barnabáš bychom měli být odkázáni na to, co si vyděláme prací? ⁷ Už jste snad viděli vojáka, který by sloužil v armádě na vlastní náklady? Nebo hospodáře, který by nesklízel plody z toho, co zasadil? Nebo pastevence, který pase krávy a nepije jejich mléko?

⁸ Nemyslete si, že jsou to jen moje ziskuchtivé nápady. ⁹ I v Mojžíšově zákoně najdete: „Zvířeti, které používáš při sklizni, nedáš náhubek.“ Má-li na svůj podíl nárok i ta nemá tvář, nemá ho mít tím spíš člověk? ¹⁰⁻¹² Když my mezi vámi rozséváme věčné hodnoty, proč by nám nemohlo být dopřáno podílet se na vašich hmotných statcích, tak jako se na nich podílejí i jiní? Přesto však jsme se toho práva nijak nedovolávali a raději budeme snášet i bídu, aby někomu závist nebránila slyšet radostné poselství o Kristu.

¹³ Ano, vzdal jsem se práva na zaopatření, ačkoliv víte, že kdo je zaměstnán v chrámových službách, toho platí chrámová pokladna, a kdo slouží u oltáře, dostává z obětí svůj díl. ¹⁴ Tak i Kristus ustanovil, že jeho poslové mají žít z toho, co dostanou od posluchačů. ¹⁵⁻¹⁶ Přesto jsem se nikdy ničeho nedožadoval a ani teď to nepíšu proto, že bych snad něco takového očekával. Raději bych zemřel, než bych zahodil to, nač jsem až dosud mohl být hrdý.

Pavel se zříká svého práva

¹⁷⁻¹⁸ Abyste mi dobře rozuměli: to, že hlásám Kristovo poselství, nepokládám si za zásluhu, za níž bych měl nárok na odměnu. Je to prostě moje povinnost, úkol, který musím splnit – jinak se mnou bude zle. Jsem však hrdý na to, že sloužím Kristu jako jeho vyslanec a vůbec nic za to nechci, že se vzdávám i toho, co mi právem náleží. ¹⁹ Na nikom tedy nejsem závislý, a přesto jsem se dobrovolně dal do služby všem, abych

získal víc lidí pro Krista. ²⁰ Abych získal židy, vystupoval jsem mezi nimi jako žid. Mezi lidmi podřízenými Mojžíšovým zákonům jsem se i já podřizoval, i když už jimi vázán nejsem. ²¹ A mezi lidmi, kteří je neznají, jsem na nich ani já nikterak nelpěl. (To ovšem neznamená, že Boží zákony neuznávám; váže mě přece zákon Kristův.) ²²⁻²³ Mojí snahou bylo přiblížit se ke všem na jejich vlastní úrovni, abych alespoň některé zachránil. A mou odměnou za to všechno je, že smím mít podíl na užitku, který jim mé poselství přináší.

²⁴ A teď se podívejte na sportovce: v závodech může zvítězit jen jeden, i když o to samozřejmě usilují všichni. Snažte se tedy, abyste to byli vy, kdo zvítězí! ²⁵ To ovšem vyžaduje – jako od každého špičkového sportovce – tvrdý trénink a odříkání! Ale jsou-li toho schopni sportovci, kterým jde jen o pozemské vavříny, musíme to brát tím vážněji my, když v našem případě jde o věčnost. ²⁶ I váš a můj život je závod a zápas, a to nikoliv pro pouhou zábavu. ²⁷ Proto držím své tělo pěkně zkrátka a trénuji ho v ukázněnosti, aby se snad nestalo, že bych kázal druhým a sám v boji podlehl.

10

Varování před falešnou jistotou

¹ Jenom si, bratři, připomeňme židovské dějiny! Boží oblak se rozprostíral nad všemi našimi předky, když odcházeli z Egypta, ² a všichni společně s Mojžíšem prošli mořem, v

němž pohřbili svoji otrockou minulost. ³ Všem bylo duchovní potravou stejné slovo od Boha ⁴ a sílu čerpali všichni z téhož duchovního pramene, který je stále doprovázel – a to byl Kristus. ⁵ A přesto se většina z nich svým jednáním Bohu znelíbila a našla svůj hrob na poušti. ⁶ Necht' se nám stanou výstražným příkladem.

Nebezpečí modloslužby

⁷⁻⁸ Opusťte své modly, pohlavní nepřístojnosti a jiné neřády, abyste nedopadli jako oni: za jediný den jich pomřelo třiadvacet tisíc. ⁹ Nesvádějte lidské špatnosti na Boha, ¹⁰⁻¹¹ neprovokujte ho, jako to dělali někteří z nich; a přivolali na sebe jedovaté hady a smrt. Vezměme si z toho ponaučení, mnoho času nám už nezbyvá. ¹² Mějte se na pozoru – nejbližší pádu je ten, kdo si je sám sebou příliš jist. ¹³ Až dosud vás nepotkalo nic, co by člověk nedokázal unést. Bůh vaši víru nezklame ani v dalších zkouškách: pokud je dopustí, dá vám i sílu vydržet a překonat je.

¹⁴⁻¹⁶ Proto, moji drazí, co nejdál od modloslužby! Mluvím s vámi jako s rozumnými lidmi. Řekněte sami: neznamená snad kalich, který si vzájemně podáváme, že nás spojuje Kristova krev? A co jiného vyznáváme při lámání chleba než to, že jsme součástí Kristovou? ¹⁷ Jako všechny ty kousky pocházejí z jednoho chleba, tak i my – ať je nás sebevíc – jsme tím jedním chlebem navzájem spojeni.

¹⁸ Podívejte se na rodilé židy: tím, že jedí maso obětované na oltáři, hlásí se i oni k Bohu, kterému ten oltář patří. A stejný význam má pro pohany zase jejich pohanský oltář. ¹⁹ Tím ovšem neříkám, že modla je snad bohem a že maso obětované modle je něco víc než obyčejné maso; samy o sobě ty věci neznamenají nic. ²⁰ Ale tím obřadem vzývají pohané demony místo Boha, a proto nechci, abyste se něčeho takového zúčastňovali. ²¹ Nemůžete se přece současně hlásit k Bohu i ke zlým mocnostem. ²² Nebo jsme snad tak silní, že si nemusíme nic dělat z Božího hněvu?

²³ Ano, křesťanu je všechno dovoleno, ale ne všechno je prospěšné. Vše je mi dovoleno, ale ne vše slouží k dobru také ostatním. ²⁴ Nesmíme si hledět jen svého vlastního zájmu, nýbrž především musíme dbát toho, co je dobré pro druhé.

²⁵ Tedy: co se prodává v obchodech, to jezte klidně a nelamte si hlavu původem jídla. ²⁶ Země i se vším, co je na ní, patří přece Bohu. ²⁷ Také na návštěvách jezte s klidným svědomím všechno, co vám hostitel předloží. ²⁸⁻²⁹ Když vás však někdo upozorní, že to či ono jídlo leželo předtím na pohanském oltáři, nejezte to, abyste se nešetrně nedotkli jeho svědomí.

Jakže - moje svoboda má být omezována cizím svědomím? ³⁰ Což mě může někdo odsuzovat za to, co vděčně přijímám z Boží ruky?

³¹ Milí bratři! Všechno, co děláme - ať už jde o jídlo nebo o pití či cokoliv jiného, všechno má sloužit k Boží oslavě. ³² Nebudte tedy kamenem

úrazu ani židům, ani nevěrcům, ani křesťanům.
³³ I já se vždycky snažím vyjít každému vstříc a neohlížím se na sebe, nýbrž na dobro těch druhých, aby jich bylo zachráněno co nejvíc.

Tak mě tomu učí Kristus, dělejte to tak i vy.

11

Řád při bohoslužbě je nutný

¹⁻¹⁶ Jinak vás musím pochválit, že na mne nezapomínáte a držíte se toho, co jsem vás naučil. Nelíbí se mi však móda, jakou u vás některé ženy začínají pěstovat: když ve veřejných shromážděních vzývají Boha nebo o něm hovoří, nezahalují si hlavu. Vždyť je to stejný projev neúcty, jako když muž si nechá ve společnosti na hlavě pokrývku. Platí-li v důstojnosti pořadí Bůh - Kristus - muž - žena, pak si má žena hlavu zahalovat, jako si ji zahalují andělé před Bohem. Muž to nedělá proto, že má nezakrytě zrcadlit Boží slávu, a žena to má dělat proto, že tím uznává vyšší autoritu muže. Takový je aspoň všeobecný zvyk. Jinak jsou si ovšem obě pohlaví rovna v tom, že jako žena pochází z muže, tak se muž zase rodí z ženy; oba stejně vděčí za svůj život Bohu.

¹⁷⁻²¹ Když už jsem v tom napomínání, ještě jedna věc mě rmoutí. Vidím, že vaše shromáždění začínají být spíš ke škodě než k užitku. Slyšel jsem - a něco pravdy na tom zřejmě je, že do vašich shromáždění pronikají různice. Na tom je dobré snad jedině to, že se aspoň jasně odlišují zdravé od nezdravého mezi

vámi. Výsledkem však je, že se ani nedá společně zasednout ke stolu Páně, protože každý honem spěchá sníst to, co si přinesl, a pak už často nemůže pozřít sousto s těmi, kdo přišli hladoví. ²² Copak se nemůžete najíst už doma? Nebo se snad chcete vychloubat svou kuchyní před méně zámožnými bratry a zlehčovat tak Boží církev? Za to tedy ode mne pochvalu nečekejte.

Správný přístup k Večeři Páně

²³ Učil jsem vás přece, co mi Kristus svěřil: v tu noc, kdy byl zrazen, ²⁴ vzal chléb, poděkoval za něj Bohu, rozlámal ho a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás obětuje. Čiňte to na mou památku.“ ²⁵ Po večeři pak pozvedl kalich se slovy: „Hle, nová smlouva, kterou zpečetím svou krví. Ten kalich vám ji připomene, kdykoliv z něho budete pít.“ ²⁶ Jedením toho chleba a společným pitím z kalicha tedy hlásáte Kristovu smrt až do jeho příchodu.

²⁷ To ovšem znamená, že kdo bere ten chléb nebo to víno na lehkou váhu, znevažuje tím Kristovu smrt. ²⁸⁻²⁹ Ať tedy každý nejdřív sám sebe zkoumá, než sáhne po chlebu a kalicha. Jinak na sebe přivolává odsouzení, protože pohrdá Kristovou obětí.

³⁰ Proto je vás tolik nemocných, slabých a umírajících. ³¹ Nemuselo by to být, kdybychom byli sami na sebe přísnější. ³² Takto nás však musí trestat Pán, aby nás pak nemusel odsoudit s ostatním světem.

³³ Proto vás prosím, bratři, abyste při takových setkáních čekali, až se sejdete všichni. ³⁴ Kdo by nemohl vydržet hladem, ať se nají doma a nepřivolává Boží trest. Ostatní zařídím, až přijdu.

12

Pavel ukazuje, jak Bůh obohacuje společenství věřících nevšedními duchovními dary

¹ Co se týká projevů Božího Ducha, rád bych, abyste v té věci měli jasno. ²⁻³ Sami víte, že modly, které jste nevšedními dary uctívali, byly mrtvé a němé. Teď se však setkáváte s lidmi, kteří o sobě prohlašují, že jejich ústy mluví Bůh. Jak si to můžete ověřit? Spolehlivým vodítkem je vždy toto: kdo pohrdá Kristem, nejedná z pověření Božího Ducha. A naopak: za Pána prohlašuje Krista jen ten, koho k tomu vede Boží Duch.

⁴ Je mnoho rozmanitých obdarování, ale Duch je jenom jeden. ⁵ Způsoby služby se mohou velice různit, Pán je však stále tentýž. ⁶ Duch se projevuje rozmanitě případ od případu, ale vždycky v každém z nás jde o dílo téhož Boha. ⁷ Jím obdarovaní jednotlivci mají každý svým způsobem sloužit celé církvi: ⁸ jednomu Boží Duch dává schopnost moudře mluvit, jinému skvěle formulovat nejhlubší myšlenky. ⁹ Jednomu dává tentýž Duch víru, která působí zázraky, jinému schopnost uzdravovat ¹⁰ a jinému zase schopnost velkých činů. Někdo jeho prostřednictvím dovede tlumočit Boží poselství,

jiný rozlišovat, z jakého ducha co pochází. A další je obdařen schopností mluvit jinými jazyky a další zase schopností takovou neznámou řeč vyložit srozumitelně. ¹¹ To vše je dílo jednoho a téhož Ducha, který každému jednotlivci přiděluje takové obdarování, jaké uzná za dobré.

Věřící tvoří Kristovo tělo

¹² Křesťanské společenství se dá přirovnat k lidskému tělu, kde je také mnoho údů a orgánů, které tvoří jediný celek. ¹³ Tak i každý z nás, ať žid nebo pohan, otrok nebo svobodný občan, byl při křtu začleněn do jednoho společného těla. Způsobil to jeden a týž Duch, kterého nyní společně sdílíme.

¹⁴ Tělo – to přece není jediný orgán, nýbrž mnoho orgánů. ¹⁵ Dejme tomu, že by noha řekla: „Já k tělu nepatřím, protože nejsem ruka.“ Proto však ještě nepřestává patřit k tělu. ¹⁶ Nebo kdyby řeklo ucho: „Já k tělu nepatřím, když nejsem oko,“ přestává snad proto být částí těla? ¹⁷ Kdyby celé tělo bylo okem, jak by mohlo slyšet? A kdyby bylo celé uchem, kde by byl čich? ¹⁸ Bůh však určil každému orgánu zvláštní úlohu v těle, jak sám chtěl. ¹⁹ Kdyby totiž celek byl jediným orgánem, nebylo by tu žádné tělo. ²⁰ Takto máme mnoho různých orgánů, ale všechny dohromady tvoří jediný organismus. ²¹ Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě,“ ani hlava noze: „Obejdu se bez tebe.“ ²² Spíš naopak: právě ty zdánlivě podřadné orgány jsou nepostradatelné ²³⁻²⁵ a zrovna těm orgánům,

za které se stydíme, věnujeme při oblékání zvláštní péči. Bůh zařídil naše tělo tak, aby se „důstojné“ údy staraly o „nedůstojné“, aby za ně nesly odpovědnost a aby tělo jako celek bylo jednotné. ²⁶ Když trpí jeden orgán, cítí to i všechny ostatní. Když je jeden z nich obdivován, radují se všechny.

²⁷ Vy jste nyní Kristovo tělo a každý z vás je údem či orgánem toho těla. ²⁸ V našem společenství ustanovil Bůh jedny jako své vyslance, druhé jako proroky, třetí jako učitele, dalším dal moc k podivuhodným činům, některým schopnost uzdravovat, jiným sílu sloužit potřebným nebo spravovat církve či mluvit jazyky. ²⁹ Jsme snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky, všichni učiteli? Mají všichni moc činit divy, ³⁰ uzdravovat, mluvit jazyky a vykládat je? On dává organizační schopnosti k vedení církve, ale umění sloužit v maličkostech je také jeho dar.

³¹ Usilujte o ty dary, které jsou jiným nejpospěšnější.

13

V čase i na věčnosti nic nepřevyšší lásku

- ¹ Kdybych ovládal všechny řeči světa
a uměl mluvit vznešeně jako sám anděl,
ale neměl v sobě lásku,
jsou má slova jen prázdnými zvuky
jako dunění zvonu nebo řinčení plechu.
- ² A kdybych se mohl honosit, že mými ústy mluví
Bůh

- a že znám veškerá tajemství,
a kdybych měl tak velikou víru,
že bych dokázal přenášet hory
– jestliže nemám lásku, nejsem nic.
- ³ A kdybych rozdal všechn svůj majetek
a nechal se třeba i upálit,
a přitom bych to dělal bez lásky,
není to k ničemu.
- ⁴ Láška je shovívavá, laskavá, nezná závist.
Není chlubitivá a domýšlivá,
⁵ nejedná nečestně,
nehledá svůj prospěch,
nerozčiluje se pro nepochopení
ani nevzpomíná na křivdy,
⁶ není škodolibá, ale má zálibu v pravdě.
Se vším se dokáže vyrovnat;
⁷ její víra, naděje a vytrvalost jsou
nevyčerpatelné.
- ⁸ Láška nemá konce.
Proroctví umlknou, jazyky domluví, vědění se
rozplyne;
⁹ vždyť všechno naše poznání je kusé
a všechna vnuknutí omezená;
¹⁰ až jejich místo zaujme úplnost a dokonalost,
všechno kusé a omezené bude překonáno.
- ¹¹ Dokud jsem byl dítě,
byl dětský můj rozhled i způsob myšlení.
Z dětských bot jsem však vyrostl
a spolu s nimi jsem odložil i dětské
představy.
- ¹² V tomto životě můžeme vidět jenom cosi
jako zamžený obraz v zrcadle,
ale pak staneme Bohu tváří v tvář.

Zatím ho známe jen z nepatrné části;
pak ho budeme znát tak úplně,
jak on už nyní zná nás.

¹³ Tři věci jsou silnější než smrt:
víra, naděje a láska.
A největší z nich je láska.

14

Pavlovo učení o darech proroctví a jazyků

¹ Ať je tedy u vás láska na prvním místě. O duchovní dary také usilujte, ale především o schopnost tlumočit Boží slovo. ² Když někdo mluví neznámým jazykem, mluví sice k Bohu, ale lidé z toho nic nemají, protože mu nerozumějí. ³ Jestliže však někdo promluví prorocky, posluchači to pochopí a taková slova jim pomáhají, povzbuzují je a podněcují. ⁴ Neznámý jazyk má význam jen pro toho, kdo jím mluví, kdežto srozumitelné poselství buduje křesťanské společenství. ⁵ Ne že bych vám nepřál, abyste třeba všichni mluvili cizími jazyky, ale přednost dávám tomu, abyste Boží slovo přinášeli srozumitelně. Vždyť církev má užitek jenom z toho, čemu může každý rozumět. ⁶ Řekněte sami: k čemu by vám bylo, kdybych mluvil jazyky pro vás nesrozumitelnými a nevyložil současně, v čem je poučení, co má smysl vzdělávací a co prorocký?

⁷ Podívejte se na hudební nástroj – třeba harfu nebo varhany. Kdyby se rozezvučely všemi tóny najednou, kdo by v tom poznal nějakou melodii?

⁸ Anebo polnice: když zatroubí nezřetelně, kdo

rozezná signál k boji? ⁹ Stejně tak vaše řeč: není-li srozumitelná, nikomu nic nedá. Mluvíte do větru.

¹⁰ Na světě se mluví stovkami různých jazyků a kdo je zná, krásně se jimi dorozumí. ¹¹ Když ale na mne mluví někdo slovy, jejichž význam neznám, zůstaneme si navzájem cizinci. ¹² Víím, že usilujete o duchovní obdarování. Snažte se tedy vyniknout hlavně v tom, co pomáhá budovat církev.

¹³ Proto radím tomu, kdo mluví neznámým jazykem: modli se, abys uměl vyložit, co říkáš. ¹⁴ Když totiž někdo hovoří takovým jazykem, modlí se sice jeho duch, ale bez účasti rozumu. ¹⁵ Co s tím? I já se chci modlit vroucně, ale tak, abych se zároveň modlil rozumem. A když zpívám k Boží oslavě, chci ho chválit i svým rozumem. ¹⁶⁻¹⁷ Jak by mohl obyčejný posluchač připojit svůj souhlas k modlitbě, kdyby nerozuměl jejím slovům? I kdyby byla sebeupřímnější, nic z ní nemá. ¹⁸ Jsem vděčný Bohu, že mne tímto darem obdaroval víc, než kohokoliv z vás. ¹⁹ Přesto ve shromáždění povím raději pět srozumitelných vět než tisíce slov nesrozumitelných.

²⁰ Bratři, nebudte dětinští. Zlo ať je vám cizí jako nemluvňatům, ale jinak myslíte jako dospělí lidé. ²¹ Ve starozákonním proroctví říká Bůh:

„Pošlu k nim cizince,
aby k nim promluvili cizím jazykem,
ale ani těm nebudou naslouchat.“

²² Ten nesrozumitelný jazyk tedy sotva někoho přivede k víře; a kdo již křesťanem je, potřebuje taky slyšet spíš jasné Boží pravdy. ²³ Představte si, že se sejdete, každý z vás bude mluvit jiným jazykem a teď mezi vás přijde nezasvěcený nebo nevěřící člověk. Neřekne si, že vám nejspíš přeskočilo? ²⁴ Když ale všichni budete tlumočit Boží pravdu jasnou řečí, pak to, co nahodilý host uslyší, zasáhne jeho svědomí. ²⁵ Bude usvědčován a jeho nejtajnější myšlenky budou odkrývány, takže padne na kolena a vyzná: Mezi vámi je určitě Bůh!

Řád a kázeň ve shromáždění jsou znakem věřících v Krista

²⁶ Jaký závěr z toho udělat? Když se sejdete, jeden poslouží zpěvem, jiný poučením, další poselstvím od Boha a další zase jeho výkladem. Pro všechny tu platí jediné pravidlo: aby to, co dělají, bylo k prospěchu celé obci věřících.

²⁷ Pokud jde o mluvení cizím jazykem, ať tedy mluví nejvýše dva nebo tři, ale pěkně jeden po druhém a zároveň ať to někdo překládá. ²⁸ Když se nenajde nikdo, kdo by byl schopen to učinit, ať toho mluvící raději nechá nebo mluví s Bohem potichu, sám pro sebe.

²⁹ Také ti, kterým se dostalo zvláštního Božího poselství, ať hovoří jen dva nebo tři, ostatní ať o něm uvažují. ³⁰⁻³¹ Jestliže Bůh odhalí něco dalšímu z přítomných, zatímco předchozí ještě mluví, má mu být postoupeno slovo. Tak se dostane na všechny, kdo mají co říci pro pomoc a povzbuzení ostatním. ³² Pamatujte, že kdo mluví

z Božího pověření, umí se také odmlčet a čekat, až na něj zase přijde řada. ³³ Bůh si nelibuje ve zmatku a hluku, ale v řádu a pokoji.

³⁴ Zatím jsem se nikde nesetkal s tím, aby ženy zasahovaly do průběhu křesťanských shromáždění. Ať to tedy nedělají ani u vás. ³⁵ Pro ně je vhodnější přijímat usnesení mužů než s nimi diskutovat; konečně jim to ukládá i zákon. ³⁶ Jestli se jim něco nezdá, ať si to nechají doma vyložit od manžela a nedohadují se na veřejnosti. Někomu se to jistě nebude líbit, ale nemyslete si, že právě vy v Korintu rozumíte všemu nejlíp. Nejste první ani jediní, kdo přijali Krista za svého pána. ³⁷ A jestli někdo tam u vás tvrdí, že má zvláštní nadání slyšet Boží hlas a jiné schopnosti z Božího Ducha, měl by tím spíš pochopit, že to, co vám říkám, pochází od Boha. ³⁸ Kdo to odmítá uznat, ten sám nemá nárok na uznání.

³⁹ Tak tedy, milí bratři, prostě Boha o to, abyste mohli hlásat jeho pravdy. Nebraňte mluvit cizími jazyky, ⁴⁰ ale všechno ať má svůj pořádek a kázeň.

15

Základ evangelia: Kristus zemřel, ale vstal z mrtvých

¹ Rád bych vám, bratři, připomněl, že i dnes hlásám totéž radostné poselství jako na začátku, jak jste je i vy přijali a na něm založili svou víru.

² V něm je vaše záchrana, pokud se ho pevně

držíte v té podobě, jak jsem vám je předal. Stojí-li vaše víra na něčem jiném, není víc než pouhou iluzí. ³ Učil jsem vás tomu, k čemu jsem byl sám přiveden: že Kristus zemřel za naše viny, ⁴ byl pohřben, ale třetí den vstal z mrtvých, jak to vše Bůh už dávno předtím nechal zapsat do starých Písem. ⁵ Pak se ukázal Petrovi, potom všem zbývajícím dvanácti. ⁶ Později ho vidělo přes pět set svědků společně; někteří z nich už nežijí, ale většina dosud ano. ⁷ Pak ho uviděl Jakub a ostatní apoštolové ⁸ a docela nakonec se ukázal i mně, ač jsem toho nejméně hoden. ⁹ Vždyť mezi všemi apoštoly jsem já ten poslední, a to je pro mne ještě přílišná čest po tom, jak jsem pronásledoval církev. ¹⁰ Bůh se však nade mnou slitoval a jen z jeho milosti jsem to, co jsem. A nebylo to nadarmo: vykonal jsem mnohem víc práce než všichni ostatní. Ale co to říkám – ne já, nýbrž Bůh, jehož jsem byl nástrojem. ¹¹ Ostatně ať už jsem to já nebo někdo jiný, všichni hlásáme totéž poselství, které jste již přijali i vy.

Jistota Kristova zmrtvýchvstání dává smysl naší víře

¹² Jestliže však věříte, že Kristus vstal z mrtvých, jak potom mohou někteří z vás tvrdit, že mrtví už nikdy neožijí? ¹³ Kdyby měli pravdu, pak by i Kristus musel dosud ležet v hrobě. ¹⁴ A jestli Kristus zůstal v hrobě, všechno naše mluvení o něm a veškerá vaše důvěra v Boha jsou naprosto zbytečné, bezvýznamné a nesmyslné ¹⁵ a všichni my, apoštolové, jsme lháři a podvodníci, když o Kristu prohlašujeme,

že vstal z mrtvých. ¹⁶ Nevěříte-li v možnost vzkříšení, popíráte i zmrtvýchvstání Kristovo. ¹⁷⁻¹⁸ A jestliže Kristus nevstal z mrtvých, jakou máte naději? Vaše viny zůstaly neodčiněny, stejně jako viny těch, kteří zemřeli před vámi. ¹⁹ Jestliže jsme na Krista vsadili jen pro časný život, neužijeme ani tolik co ateisté. A pak jsme tedy nejubožejší ze všech lidí!

²⁰ Skutečnost je však taková, že Kristus opravdu vstal, a to je nám zárukou, že ještě další budou po něm následovat. ²¹⁻²² Na počátku dějin člověk svou neposlušností způsobil, že se lidstvo dostalo pod vládu smrti. Kristus, prototyp nového člověka, tuto vládu smrti zase zlomil. My jsme od svých předků zdělili smrt jako nevyhnutelný úděl; kdo však přijme za svůj Kristův život, bude sdílet jeho úděl i ve vzkříšení z mrtvých. ²³ Všechno má svůj pořádek: nejdříve vstal Kristus, při jeho druhém příchodu pak přijdou na řadu ti, kteří k němu patří. ²⁴⁻²⁶ Kristův boj o vítězství nad silami zla a smrti zatím stále ještě pokračuje; smrt sice už prohrála, ale ještě není docela zničena. Až Kristus zlomí moc všech svých nepřátel a své království odevzdá Bohu Otci, dějiny se uzavřou. ²⁷ Bůh totiž svěřil Kristu veškerou moc nad celým vesmírem - samozřejmě s výjimkou sebe sama. ²⁸ Až tedy Kristus zvítězí nad posledním odpůrcem, tehdy přijde ke svému Otci a složí mu všechnu svou moc k nohám, takže nakonec bude svrchovaným vládcem zase sám Bůh.

²⁹ Ale ještě zpět ke vzkříšení: Jak zdůvodníte,

že někteří z vás v Korintu podstupují zkoušky a utrpení pro svoji víru? Jaký to má smysl, jestliže nebude vzkříšení z mrtvých?

³⁰ A proč my stále riskujeme svůj život a denně se díváme smrti v tvář? ³¹ Ujišťuji vás při všem, co pro mne znamenáte, že skutečně hledím každý den smrti do tváře. ³² K čemu by byl i můj boj na život a na smrt tenkrát v Efezu? Kdyby po smrti nebylo už s čím počítat, mohl bych si to všechno ušetřit a řídit se raději příslovím „dnes užívej života, zítra můžeš být po smrti“.

³³ Takovými názory se však nedejte zmást. Špatná myšlenka je matkou zlého činu.

³⁴ Uvažujte tedy střízlivě a nezahrávejte si se zlem. Vždyť je to ostuda – někteří z vás se pokládají za křesťany, a přitom nemají ani ponětí o základních věcech víry.

Žijeme v naději na vzkříšení

³⁵ Někdo by se ovšem mohl zeptat: „Jak budou ale vzkříšení ti mrtví? Jaké pak budou mít tělo?“ ³⁶ Děťinská otázka! Odpověď roste na tvé vlastní zahrádce. Když semeno zapadne do země, vzejde z něho nová rostlinka – ono samo však tím „zemře“, zanikne. ³⁷ Co ze semene vyklíčí, ani zdaleka se mu nepodobá: zasel jsi suché zrnko pšenice nebo něčeho jiného, ³⁸ ale životu skrytému v tom semeni dá Bůh novou, nádhernou podobu, nový tvar, jaký sám určil. Z jednoho semene vyroste to, z jiného ono. ³⁹ A zrovna tak, jako jsou různé druhy semen a

rostlin, liší se navzájem těla živočichů: člověk, zvíře, ryba, pták – co druh, to jiné tělo. ⁴⁰ A od pozemských bytostí a tvarů liší se zase nebeská tělesa na obloze krásou docela jiného druhu – a dokonce i mezi nimi vidíme rozmanitost: ⁴¹ jinak svítí slunce, jinak měsíc a jinak zase hvězdy, a z nich každá má svůj osobitý třpyt.

⁴² Tak nějak si můžeme představovat i vzkříšení z mrtvých. Tělo, které obdržíme při vzkříšení, bude jiné než to naše dosavadní; toto zemře, tamto bude žít věčně. ⁴³ To, které se pohřbívá, podléhá rozkladu a budí odpor. To, které vstane, bude se skvíť nadzemskou slávou. ⁴⁴ To nynější je slabé, to budoucí bude plné sil. Z umírajícího těla odchází život biologický, přírodní, vzkříšené tělo bude oživeno Duchem Božím. Jako biologický život musí mít svou hmotnou schránku, tak i život duchovní obdrží své tělesné sídlo. ⁴⁵ Mojžíš nás učí, že Adam, první člověk, se stal živou bytostí; Kristus je však víc než to – je duchem života.

⁴⁶ Nejdříve máme tedy lidské, živočišné tělo, teprve později nám Bůh dá nové, „duchovní“ tělo. ⁴⁷⁻⁴⁹ Adam byl stvořen pouze z pozemského materiálu, zato Kristus přišel z říše, která převyšuje vše hmotné. Pozemský člověk je téhož druhu, jako byl Adam, vzkříšený bude bytostí podobnou Kristovi.

⁵⁰ Zdůrazňuji vám, milí bratři: naše pozemské tělo z masa a kostí není způsobilé pro Boží říši, protože naše kvality nejsou ani zdaleka takové, aby si zasloužily nesmrtelnost. ⁵¹ Prozradím

vám jedno nádherné tajemství: zemřeme jen někteří, ale všichni obdržíme nové tělo. ⁵² Až z nebe zazní signál posledního soudu, v jediném okamžiku se naše tělo promění. ⁵³ Zesnulí křesťané vstanou v novém, nesmrtelném těle a my ostatní, pokud budeme ještě naživu, všichni najednou dostaneme zrovna takové tělo, skvělé a nezničitelné. ⁵⁴ Tak se konečně stane skutečností dávné prorokovo vidění:

Vítězství je dovršeno,

smrt slavně navždy zničena!

⁵⁵ Kam ses poděla, ó smrti,

a kam zmizel tvůj náhončí?

⁵⁶ Náhončím smrti je míněn hřích - a ten má svou sílu ze zákona. ⁵⁷ Bůh nám však prostřednictvím Ježíše Krista umožnil nad obojím zvítězit a za to mu nikdy nemůžeme být dost vděční.

⁵⁸ Vítězství je naše, bratři, zůstaňte pevní a nenechte se zviklat v usilovné spolupráci na Božím díle. Můžete si být jisti, že nic z toho, co jste vykonali pro Pána, se vaší smrtí neztratí.

16

Dary při sbírkách jsou dokladem bratrských vztahů

¹ Teď ještě několik slov ke sbírce pro jeruzalémské křesťany. Doporučili vám stejný postup, jaký jsem zavedl v Galacii. ² Vždycky v neděli si doma dejte stranou ze svého týdenního příjmu tolik, kolik můžete postrádat. Nečekejte s tím až na můj příchod, po částkách se šetří lépe než najednou. ³ Až pak přijdu, napíšu

k vašemu daru průvodní dopis a spolehliví poslové, které sami určíte, vezmou peníze s listem do Jeruzaléma. ⁴ Bude-li třeba, připojím se k nim i já.

Pavlovy závěrečné rady

⁵ Mám v úmyslu cestovat k vám přes Makedonii, kde bych se krátce zastavil v některých křesťanských obcích. ⁶ U vás bych se rád zdržel trochu déle, možná přes celou zimu, než se zase vypravím dál. ⁷ Korintem jen tak projít a s vámi se jen tak letmo uvidět, zdálo se mi příliš málo, a tak doufám, že mi Pán dovolí trochu déle mezi vámi pobýt.

⁸ Tady v Efezu zůstanu pravděpodobně až do Letnic, ⁹ otevírají se zde slibné možnosti dalšího působení – i když o nepřátele taky ovšem není nouze.

¹⁰ Až k vám přijde Timoteus, ať se u vás cítí jako mezi svými, vždyť pracuje pro Pána stejně jako já. ¹¹ Je sice ještě mladý, to je pravda, ale proto si nezaslouží nějaké přezírání. Přijměte ho dobře a pomozte mu s přípravou na zpáteční cestu, budu ho čekat a těšit se i na všechny, kteří přijdou s ním.

¹² Apolla jsem dlouho přemlouval a prosil, aby se k vám vydal spolu s ostatními, ale tentokrát cítil svou povinnost jinde. Vydá se k vám hned, jakmile bude zase volný.

¹³ Buďte připraveni na všechno, stůjte věrně při svém Pánu, jednejte jako muži, buďte silní.

¹⁴ Z každého vašeho činu ať vyzařuje láska!

¹⁵ Mám k vám jednu prosbu. Pamatujte se jistě, že Štefan a jeho rodina byli první v Řecku, kdo se stali křesťany a svůj život zasvětili spolubratřím. ¹⁶ Mějte tedy pro ně uznání stejně jako pro všechny, kdo svůj čas a síly věnovali naší společné práci. ¹⁷ Jsem velmi rád, že Štefan, Fortunát a Achaikos přišli, aby mi svou přítomností vynahradili naše odloučení. ¹⁸ Moc mě tím povzbudili, jako jistě i vás. Takových lidí je třeba si vážit.

Závěrečné pozdravy

¹⁹ Asijské křesťanské obce vás všechny srdečně pozdravují. Pozdrav vám vzkazují také Akvila s Priscilou a všichni, kdo se u nich scházejí. ²⁰ Od všech zde mám vyřídit upřímné pozdravy. Obejměte se navzájem v křesťanské lásce.

²¹ Na konec připojuji vlastnoručně i svůj pozdrav. ²² Náš Pán se vrátí brzy! Kdo jím pohrdá, toho stihne trest.

²³⁻²⁴ Modlím se, aby vás i nadále provázela milost Ježíše Krista.

V jeho lásce, která nás spojuje.

Váš Pavel

Biblica® Open Slovo na cestu
Czech: Biblica® Open Slovo na cestu (New
Testament)

copyright © 1988, 2000, 2012 Biblica, Inc.

Language: čeština (Czech)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/ or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

e08837ce-c353-52fb-bc01-a0e3b12ace4c